

De Heer had ze ons gegeven tot onzen troost en onze vreugde ; de Heer heeft ze ons ontnomen ondanks ons smeeken en onze tranen : de Naam des Heeren zij gezegend.

(Job 1)

Hare dagen zijn als een schaduw voorbijgegaan, zij is niet meer. Noch de geneeskundige zorgen, noch de vurige gebeden die hare familie ten hemel stuurde hebben hare genezing kunnen bekomen. En waarom ? Ondoordringbaar mysterie voor hetwelk wij ons onderwerpen, het hart vol droefheid maar toch onderworpen aan Gods heiligen Wil.

(Paul. 29 Sap. 3 Ecc.)

Op U, o Heer, heeft zij al hare hoop gesteld. Zij zag met gerustheid den dood naderen en bij het ontvangen der laatste genademiddelen onzer Moeder de H. Kerk zegde zij met voldoening " Ik onderwerp mij volledig aan Gods heiligen Wil ; 't weze zooals Hij het begeert ,,

Beminde Broeder en Zusters, U verlatende bedank ik U voor uwe onuitsprekelijke teederheid en zorgen. Ik sterf gerust en gelukkig. God in zijn barmhartigheid zal mij opnemen in het hemelsch Vaderland. Wil dus niet weenen om mijn heengaan, maar bidden opdat wij eens samen vereenigd wezen in ongestoorde vreugde, met allen die ons zijn voorgegaan.

**Jezus, Zoon van David, heb medelijden met mij.
Zoet hart van Maria, wees mijn toevlucht (300d.all)**